

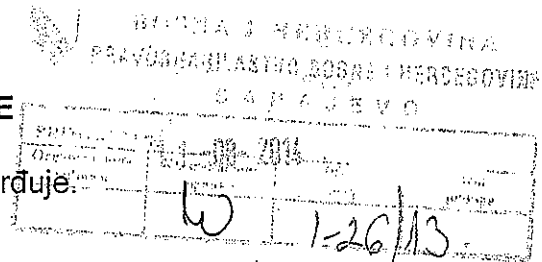
Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 P 015807 14 Gži
Sarajevo, 06.08.2014.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću Upravnog odjeljenja sastavljenom od sudija Šahbaza Džihanovića, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Natalije Peštović kao zapisničara, u izvršnom predmetu povjerioca Bosna i Hercegovina, Konkurencijsko vijeće, koje zastupa zakonski zastupnik Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, radi izvršenja novčanog potraživanja, odlučujući o žalbi dužnika protiv rješenja ovog suda broj: S1 3 I 015807 14 I od 30.04.2014.godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.08.2014.godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba se odbija i prvostepeno rješenje potvrđuje.

Образложење

Rješenjem Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 I 015807 14 I od 30.04.2014.godine određeno je izvršenje rješenja Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine broj:04-26-2-03-100-II/12 od 06.11.2012.godine, radi naplate zatezne kamate u iznosu od 5.144,00 KM.

Protiv ovog rješenja dužnik je blagovremeno uložio žalbu u kojoj navodi da smatra da ne postoji zakonski osnov za plaćanje zatezne kamate po rješenju Konkurencijskog vijeća, pa iz tog razloga osporava obavezu plaćanje iste i iznos od 5.144,00 KM određen rješenjem o izvršenju. Detaljno obrazlaže postupak vođen pred Konkurencijskim vijećem, te razloge zbog kojih smatra da nije u obavezi platiti zatezne kamate. Konačno je predložio da se žalba uvaži, rješenje o izvršenju preinači i izvršni zahtjev odbije ili da se ukine rješenje o izvršenju i izvršni prijedlog odbaci.

Odgovor na žalbu nije dat.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u smislu odredbi člana 17. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine - Službeni glasnik BiH broj: 18/03 - u daljem tekstu ZIP, u granicama razloga navedenih u žalbi shodnom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („ Službeni glasnik BiH“, broj 36/04 do 58/13), pa je odlučio kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa ove pravne stvari proizilazi da je povjerilac ovom sudu podnio prijedlog za izvršenje, predlažući da sud na osnovu rješenja broj: 04-26-2-03-100-II/12 od 06.11.2012.godine, čiji je i donosilac, kao izvršne isprave, donese rješenje o izvršenju, kojim će, naložiti Raiffeisen bank d.d. Bosna i Hercegovina da ispalti povjeriocu na ime zateznih kamata iznos od 5.144,00 KM. Naime, dužnik je po navedenom rješenju izvršio uplatu glavnog duga u iznosu od 1.300.000,00 KM, ali je ista izvršena sa zakašnjenjem od 12 dana, iz kog razloga je povjerilac podnio prijedlog za dozvolu izvršenja radi naplate zateznih kamata. Postupajući po ovom prijedlogu prvostepeni sudija je dana 30.04.2014.godine donio rješenje broj: S1 3 I 015807 14 I, kojim dozvoljava predloženo izvršenje.

Takvo postupanje prvostepenog sudije je pravilno i zakonito.

Ovo sudsko vijeće ističe da se u izvršnom postupku primjenjuje načelo formalnog legaliteta prema kojem se postojanje i opseg potraživanja povjerioca dokazuje izvršnom ispravom. Prema članu 32. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, sud određuje izvršenje na osnovu izvršne isprave, što znači da, u konkretnom slučaju, izvršni postupak predstavlja nastavak upravnog postupka radi prinudnog ostvarenja tražbine povjerioca utvrđene i zasnovane na izvršnoj ispravi po kojoj dužnik nije postupio u paricionom roku, zbog čega ne postoji mogućnost da se u toku izvršnog postupka donese izmjena izvršne isprave koja je osnov istog. U ovom slučaju, na plaćanje zakonske zatezne kamate, shodno prijedlogu za izvršenje, dužnik je obavezan izvršnom ispravom, pa je određivanjem izvršenja u tom dijelu, u skladu sa izvršnom ispravom u ovoj pravnoj stvari, a što je u skladu sa odredbom člana 62. ZIP – a. Naime, tom zakonskom odredbom, koju je suprotno žalbenom prigovoru, pravilno primijenio prvostepeni sudija, je propisano da izvršenje radi naplate novčanog potraživanja, a što je u konkretnom primjeru slučaj, provodi se samo u obimu koji je potreban za namirenje potraživanja. Navedena norma je imperativnog karaktera, te da stvara sudu obavezu da po službenoj dužnosti pazi, kako prilikom dozvole izvršenja, tako i u toku čitavog izvršnog postupka da se izvršenje ne provodi u obimu većem od onog koji je neophodan za namirenje lica koja se namiruju. Imajući u vidu da sud može rješenjem o izvršenju odrediti izvršenje samo u granicama izvršne isprave, odnosno u onom obimu koji je određen izvršnom ispravom, te činjenicu da je predmetnom izvršnom ispravom odnosno rješenjem povjerioca broj: 04-26-2-03-100-II/12 od 06.11.2012.godine, utvrđena obaveza dužnika na plaćanja zatezne kamate na iznos glavnog duga, to je prvostepeni sudija pravilno i zakonito postupio kada je rješenjem od 30.04.2014.godine dozvolio predloženo izvršenje.

Iz svega izloženog ovo Vijeće nalazi da je pobijani stav II dispozitiva rješenja prvostepenog sudije od 21. 3. 2011. godine, u potpunosti pravilan, jasno obrazložen i na zakonu zasnovan, a da žalba dužnika nije osnovana, zbog čega je primjenom člana 202. stav 2. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 17. stav 1. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, odlučilo kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Natalija Pešović

